

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LXIII. De Ordinando Abbate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64533)

consuetudine, ad differentiam Mendicantium, Monachos nostros appellamus Dominos: sed affectu Fratres. Iuniores Seniores suos Patres vocant. Abbas vero iuxta Regulam, Dominus, & Abbas, non Dominus appelletur.

2. (BENEDICTIONEM PETAT.) Haec Benedictionis petitionem, intelligimus signo magis quam verbo, ideo per inclinationem capitis fiat.

De ordinando Abbate. CAP. LXIV.

IN Abbatis ordinatione illa semper consideretur ratio, ut hic constituatur, quem ubi omnis concors congregatio secundum morem Dei, siue etiam pars quavis parua congregationis saniori consilio elegerit. Verum autem merito, & sapientiae doctrina eligatur qui ordinandus est, etiam si ultimus fuerit ordine congregationis. Quod si etiam omnis congregatio vitiis suis (quod quidem abbatibus consentientem personam pari consilio elegerit, & vitia ipsa aliquatenus in notitiam Episcopi (ad cuius Diocesim pertinet ille locus) vel Abbatibus, aut vicinis Christianis claruerint, prohibeant prauorum praeualete consensum, & domui Dei dignum constituant dispensatorem: scientes pro hoc se recepturos mercedem bonam, si illud caste & recte Dei faciant, sicut est diuerso peccatum si negant. Ordinatus autem Abbas, cogitet se propter quale onus suscepit, & cui redditurus rationem villicationis suae. Sciatque sibi oportere

tere prodesse magis, quam præesse. Oportet ergò eum esse doctum lege diuina, vt sciat, vnde proferat noua & vetera. Castum, sobrium, misericordem, & semper superexaltantem misericordiam iudicio, vt idem ipse consequatur. Oderit vitia, diligat fratres. In ipsa autem correptione prudenter agat, & nè quid nimis: nè dum nimis cupit eradere æruginem, frangatur vas. Suamque fragilitatem semper suspectus sit: meminertque calamum quassatum nõ conterendum. In quibus non dicimus, vt permittat nutriri vitia, sed prudenter & cum charitate ea amputet; prout viderit cuique expedire, sicut iam diximus, & studeat plus amari, quàm timeri. Non sit turbulentus & anxius, non sit nimius & obstinatus, non sit zelotypus, & nimis suspiciosus, quia nunquam requiescet. In ipsis imperiis suis sit prouidus & consideratus, siue secundum Deum, siue secundum seculum sint. Opera quæ iniungit, discernat & temperet, cogitans discretionem sancti Iacob, dicentis: Si greges meos plus in ambulando fecero laborare, morientur cuncti vna die. Hæc ergò aliaque testimonia discretionis matris virtutum sumens, sic omnia temperet: vt & fortes sint qui cupiant, & infirmi non refugiant. Et præcipuè, vt presentem regulam in omnibus conseruet, vt dum benè ministrauerit, audiat à Domino, quod seruus bonus qui erogauit triticum conseruis suis in tempore suo. Amen dico vobis, super omnia bona sua constituet eum.

7. (IN ABBATIS ORDINATIONE

Hodie secundum Priuilegia nostra eliguntur per Capitulum Generale, aut per Dietas infra annos celebratas, in quibus interueniāt, tantūmodo Prelati, cum Regimine, & nullo pacto Titulares.

2. Et nemo deinceps elegeri possit in Abbatem: nisi prius fuerit Prior claustralis, & in obseruantia Regulari immediate exercitatus: prater procuratorem in curia. Nec etiam quis elegeri possit in Abbatem solo titulo, nisi prius fuerit Abbas, cum Regimine. Illa siquidē dignitas, talibus debetur, tanquā de Congregatione bene meritis: nisi aliqui tituli vacauerint. Et Prelatorum predictorum electiones fiat, secundum merita: non ad fauorem Principum, iuxta formam Apostolici Breuis Gregorij XIII. de quibus in prima parte Ordinationum: & praeuia trinitatis visitatorum approbatione: iuxta aliud eiusdem summi Pontificis Breue. Qui Abbates habent omnia Priuilegia & insignia & iurisdictionem quam per se & benedicti habere consueuerūt. Possunt benedicti corporalia, vestes, ceteraque Ecclesiastica ornamenta, etiam eis vndecumque delata, tam à nostris, quam ab aliis.

3. Idem possunt Priores vbi titulus est Prioratus & non Abbatie. Qui Prelati Congregationis nostrae sine Conuentu habent potestatem erigendi, & consecrandi altare in Monasteriis, & locis suis: secundum Priuilegia nostra, necnon altare portatile.

4. Membra quoque Monasteriorum suorum Beneficia sibi subiecta visitare procurent.

5. Missas, autem, vel Diuina Officia in Pontificiis libus, non nisi de Capituli Generalis siue Regimini

licent

licentia celebrent: praterquam si casus repentinus
occurreret, ob infestationem Dominorum tempora-
lium, ex quo scandalum sequi, verisimiliter posset,
priusquam licentiam habere possent.

6. Inhibemus, etiam Prelatis ipsis accessum ad Cu-
riam, nisi accedente consensu Patris Presidentis, &
vtriusque Visitatoris sua prouincia.

7. Prohibemus, etiam eis executionem vltimarū
voluntatum: vt videlicet neque ipsi id exercere, ne-
que Monachos suos ad huiusmodi habilitare valeāt,
sine licentia Patris Presidentis, aut Visitatorū, nisi
in casu alicuius imminentis necessitatis.

8. Damus etiam eis liberam potestatem regendi &
gubernandi Monasteria eis per Capitulum Genera-
le vel Regimen commissa: Monachosque, ac com-
missos, & nouitios, ceterosque ad Monasteria sibi
credita spectantes, tam in spiritualibus quam in tē-
poralibus, secundum sanctissimi Patris nostri Bene-
dicti Regulam, & constitutiones nostras. Ipsi autem,
cum in Prelatos eliguntur, aut ad aliud Monaste-
rium mutantur, quamprimum se ab omnibus aliis
negotiiis expedientes, recto tramite ad sibi assignata
Monasteria se conferant.

9. Damus insuper eis etiā potestatem, eligendi sibi
de Congregatione nostra confessores, qui eos absol-
uant, & salutarem eis pœnitentiam iniungant: aut
si itinere constituti Fratrum nostrorum copiam,
non habuerint, confiteantur, vt melius possunt.

15. Auctoritatem, etiam audiendi confessiones o-
mnium Prelatorum, & Fratrum nostra congrega-
tionis ad se venientiū. Alia etiā Sacramenta conse-
rendi, vel alteri suo Monacho prædicta committedi.

11. Habeant præterea auctoritatem, corrigendi

excessus predictorum Fratrum, & pro qualitate
licti imponendi eis poenitentias, ac si essent prop
sibi subditi.

21. Ipsi etiam Fratres sint predictis Prælatibus
dientes, & subiecti in omnibus.

13. Præterea eis conferimus potestatem, exami
di licentias Fratrum nostrorum: & quos repererit
non compleisse conditiones suarum licentiarum,
aliter deprehenderit esse fugitivos, gyrovagos
apostasos capi faciendi, & in custodia retinendi,
petrato etiam si opus fuerit auxilio brachij secul
ris.

14. (AD NOTITIAM EPISCOPI.) Hæc
ex indulto Apostolico tota nostra Congregatio,
Monasteria exempta sunt ab omni Ordinatione
iurisdictione, & immediatè Apostolica Sedi sub
iecta: quamobrem nullo modo recurrendum est
præfatos Ordinarios.

De Præposito Monasterij

CAP. LXV.

SÆpius quidem contingit, vt per ordi
tionem Præpositi scandala grauia in Mo
nasteriis oriantur: Dum sint aliqui maligni
spiritu superbiæ inflati, qui æstimantes se
cundos Abbates esse, assumentes sibi tyran
nidem scandala nutriunt, & dissensionem
Congregatione faciunt, & maximè in illis
locis, vbi ab eodem Sacerdote, vel ab eiusdem
Abbatibus, qui Abbatem ordinant, ab ipso
etiam & Præpositus ordinatur. Quod quæ